

Savjeti krijesnice Lune

Slikovnica je osmišljena za nagradni natječaj pod nazivom *Velike vještine malih ljudi* koji je objavio Hrvatski zavod za javno zdravstvo Zadar.

Autor ove slikovnice je odjeljenje 3. b razreda PŠ Vir (šk. god. 2024./2025.):

Martina Rančić, učiteljica

Davorka Ruško, pomoćnica u nastavi

učenici: Josip Budija

Neva Crnojević

Lily Teodora Čepulo

Selena Djak

Ana Dorčak

Toni Jurić

Tino Kapović

Lana Katana

Petra Lemić

David Levak

Mia Matanović

Melani Rosić

Chiara Rumštajn

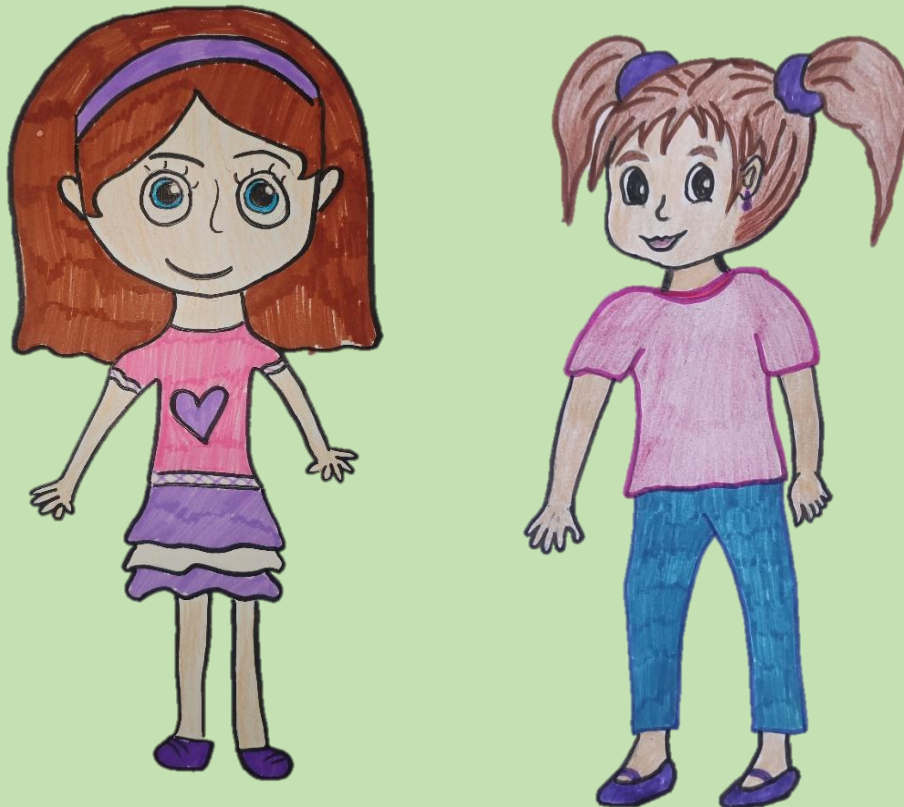
Teo Večković

Zdravo, prijatelju!

Ja sam krijesnica Luna.
Rado ću ti udijeliti
nekoliko korisnih savjeta.

Lara i Kata najbolje su prijateljice. Učenice su 2. razreda. Vole provoditi vrijeme zajedno. Svaki dan nakon nastave zajedno se vraćaju doma. Vikendom provode vrijeme u parku.

Jedne subote na putu do parka naišle su na napuštenu loptu. Jako su se obradovale, ali odmah nakon toga počela je prepirka.

“Ovo je moja lopta”, kaže Lara.

“Ja sam ju prva ugledala. To je moja lopta”, kaže Kata.

“Ali ja sam ju prva uzela!” ljutito uzvikne Lara. Ta prepirka je trajala i trajala dok nije naišao dječak Luka.

“Bok, cure! Čija je to lopta?” upita Luka.

“Moja!” u isti glas uzviknuše i Kata i Lara. “Istu takvu loptu sam jučer izgubio u parku”, kaže Luka. Lara i Kata su pogledale jedna drugu posramljeno. Lara upita Luku: “Imaš li kakav dokaz da ta lopta pripada tebi?” “Pa....mislim da sam se potpisao na loptu”, odgovori Luka. Svi troje polagano okreću loptu ne bi li na njoj ugledali nekakvo ime. “U pravu si. Evo, pogledajte, tu piše *Luka*”, kaže Kata. “Uzmi svoju loptu. Tvoja je”, nadoda Lara. “Možemo se svi zajedno igrati loptom”, predloži Luka. Svojim prijedlogom Luka je obradovao Katu i Laru. Svi zajedno pođoše u park kako bi se zajedno igrali i družili.

Svaka se svađa
može riješiti
razgovorom i
dogovorom!

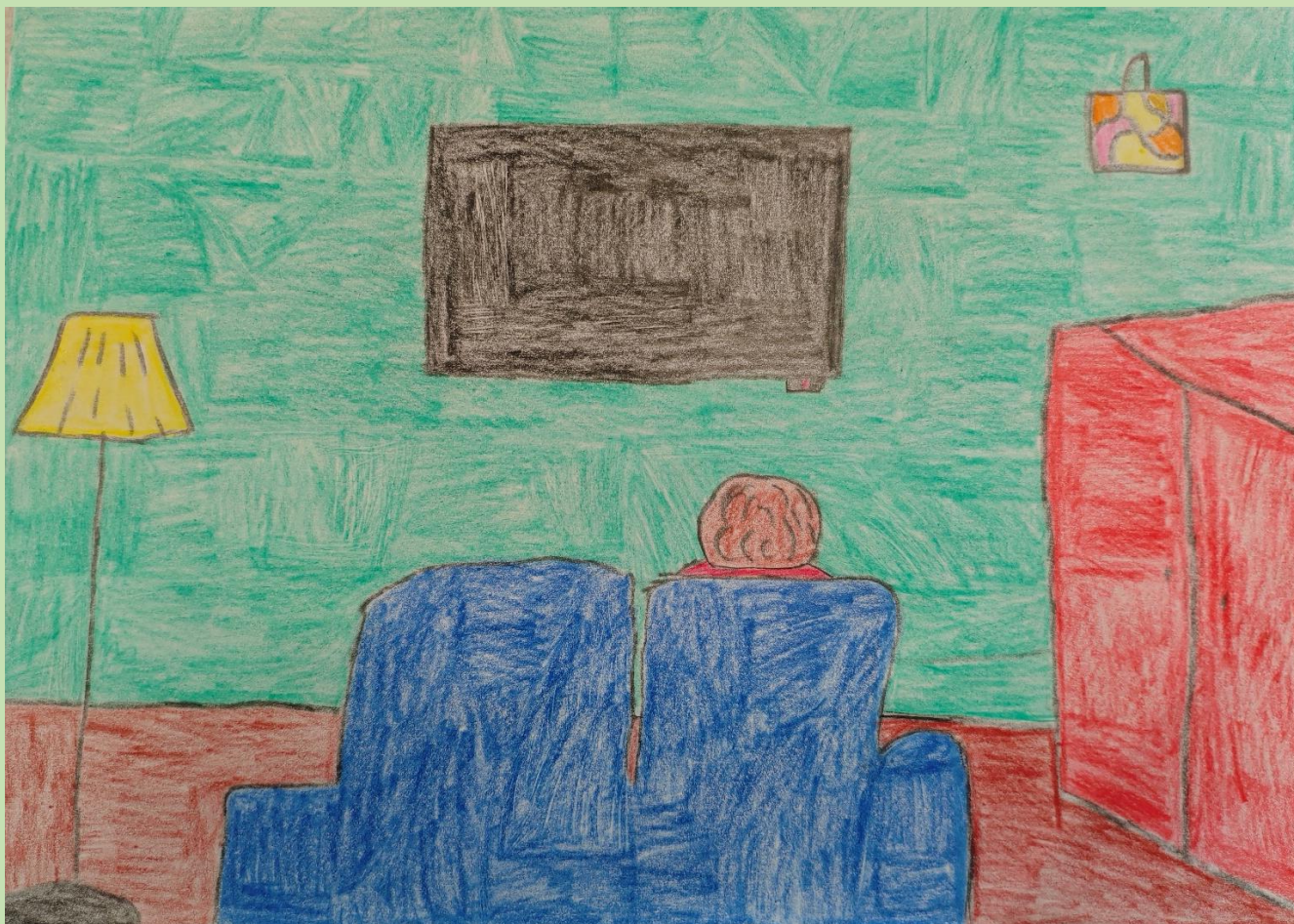

U nedjelju je osvanuo sunčan proljetni dan. Cvijeće je radosno podiglo svoje glavice – krasotice i smiješilo se suncu. Čuo se pjev ptica i osmijeh vesele dječice koja se igraju u ulici.

Luka je cijelo prijepodne proveo doma na kauču gledajući televiziju.

Njegova lopta je stajala vani na travnjaku uzalud čekajući Luku, no Luka nikako da se pojavi.

“Možda se ne želi igrati sa mnom jer nisam obojena”, pomislila je lopta.

Gledala je oko sebe cvijeće raznih boja i oblika te odjednom ugledala predivnog šarenog leptira. Poželjela je da i ona ima takve boje kao leptir.

Izgled nije važan,
to dobro znaj,
samo dobra djela
daju pravi sjaj!

Leptir je opazio loptu te joj lagano prišao i upitao je: “Zašto si tako tužna?” Lopta odgovori: “Zato što se nitko ne želi igrati sa mnom. Mislim da je to zbog toga što sam crno-bijela.”

“Rado ću svoje boje podijeliti s tobom, ako želiš”, kaže leptir. “Naravno da želim!” uskliknula je lopta.

Leptir jako zamahne krilima i tako ispusti malo svojih boja na loptu.

Rado dijeli i
prijatelja
razveseli!

Lopta je postala šarena i sretna.

“Baš ti hvala! Jako si me obradovao!” ushićeno će lopta leptiru. “Mogu li ja tebi kako pomoći?” upita ga.

“Ne treba, hvala na pitanju. Drago mi je što sam nekome uljepšao dan. A sad moram ići dalje, čeka me još puno toga”, odgovori leptir.

“Doviđenja! Još jednom hvala!” pozdravi ga lopta.

“Nadam se da se vidimo uskoro!” uzvratí joj leptir.

Luka je još uvijek doma. Kata i Lara dolaze do Lukine kuće kako bi pozvale Luku na igru.

Kad je lijep dan,
izađi van!

Kata pozvoni na zvono i uskoro Luka otvori vrata. Lara ga upita: “Zašto nisi došao u park? Čekale smo te cijelo jutro.”

“Nisam znao da ste tamo, a i nekako mi se nije dalo ići. Gledao sam Sonica. Danas se prikazivalo nekoliko epizoda”, odgovori Luka.

“Da si došao, možda bi nas i vidio!” naglasila je Kata. “Pa možemo se sada poći malo igrati. Evo, samo da obujem tenisice i uzmem loptu”, kaže Luka. “Može! Baš smo te i htjele pozvati vani na igru da iskoristimo ovakav divan dan”, kaže Lara.

Luka obuva tenisice, izlazi van i traži loptu. “Pa gdje je moja lopta? Jučer sam je ostavio ovdje na travnjaku”, zabrinuto će Luka. Potom ugleda loptu koja ne sličí na njegovu. “Evo, ovdje je neka druga lopta. Moja lopta nije ovako šarena” izjavi Luka. Kata i Lara znatiželjno pogledavaju loptu. “Pogledaj piše li na lopti možda nečije ime”, kaže Kata. Svi troje počnu lagano okretati loptu te odjednom ugledaju napisano ime – Luka. Ništa im nije jasno. To je Lukin potpis kojeg su jučer vidjeli na crno-bijeloj lopti.

Lara kaže: “Pa to je Luka tvoj potpis!” “Da, vidim, ali kako je moguće da se moja lopta sama obojila?” zbunjeno će Luka. “Baš čudno! Možda se dogodila nekakva čarolija za koju mi ne znamo”, kaže Lara.

Luka je zaključio: “Vjerojatno nikad nećemo saznati kako se ovo dogodilo. Možda i naše igračke žive život za koji mi ne znamo. Trebam se bolje brinuti o svojim stvarima i pripaziti da opet ne izgubim ovu loptu jer bi to uistinu bila šteta.”

Sve troje radosno pođoše do parka na igru.

I evo još za kraj,
budi mi zdravo i znaj,
čineći dobra djela
postaješ veći
i nema kraja tvojoj sreći!

